

۱۴

زیر باران باید رفت... بدون همراهی کرونا!

۵محصول فناورانه وراهبردی ایرانی

۱۵

ماجرای شهر لی‌لی‌پوت‌های هرمز

۱۶

زندگی

شنبه: ۵ دی ۱۳۹۹؛ شماره ۵۸۳۸

از تهران تا جازموریان

سه، چهار سال پیش که سروش در تهران زندگی می‌کرد، حتی یک لحظه هم فکر نمی‌کرد که زندگی‌اش از این رو به آن رو بشود. او در تهران با تمام امکانات، شغل، دوستانش و نیز تفریحاتی که داشت، زندگی می‌کرد.

او حتی برنامه‌ریزی کرده بود به یک کشور اروپایی، مهاجرت کند، برنامه‌ای که حتی به سرانجام هم رسیده بود. بعد اما یک اتفاق غیرمترقبه، زندگی او را دگرگون کرد. دایی او خودکشی می‌کند، این اتفاق، شوک بزرگی به او وارد کرد و به این نتیجه رسید که زندگی قابل برنامه‌ریزی نیست. به خاطر همین، کوله‌پشتی‌اش را برداشت و راهی سفر شد و ایرانگردی را شروع کرد؛ ایرانگردی که البته باعث شد تا او ۲۳ استان کشور را ببیند و برنامه‌ریزی کند تا مستندی بسازد که ایران را از بالا نشان بدهد، اتفاقی که البته فعلاً نیفتاده است.

یک داستان عجیب

زلزله کرمانشاه اما باعث شد او مانند خیلی از کسانی که برای کمک‌رسانی، راهی سرپل‌ذهاب شده بودند به مناطق زلزله زده برود. سروش برای خودش در شهرها و شهرستان‌های مختلف می‌گشت تا این که داستان عجیبی را از برادرش شنید. برادرش که در دانشگاه تدریس می‌کند برای او تعریف کرد که یکی از شاگردانش از منطقه‌ای نزدیک به جازموریان گفته است که مردم آنجا شناسنامه ندارند و در شرایط عجیب و غریبی زندگی می‌کنند.

بدون اسم بدون شناسنامه

حس کنجکاوی سراغ سروش می‌آید و برای دیدن آن مردمان به جازموریان می‌رود و داستان او از همان منطقه شروع می‌شود. از منطقه‌ای که اهالی روستایش، البته اگر بشود، نام آن را روستا گذاشت، شناسنامه و اسم ندارند. دیدن زندگی عجیب و غریب اهالی این منطقه باعث شد که سروش هم مدتی در آنجا بماند و با آنها زندگی کند. زندگی در کنار مردم آن منطقه هشتک «جازموریان تنها نیست» را ایجاد می‌کند.

سروش کم‌کم برای برخی اهالی آن منطقه، شناسنامه می‌گیرد، برایشان نام انتخاب می‌کند و حتی اهالی را که بیمار بودند به تهران می‌آورد تا درمان‌شان کند. اتفاقی که باعث می‌شود تا او از خانه و کاشانه‌اش و از برنامه‌ریزی مهاجرتش دل بکند و در کنار مردم محروم، زندگی کند و زندگی او به شکل دیگری ادامه پیدا کند؛ در حوزه‌های مختلف از آموزشی، رفاهی گرفته تا بهداشت و درمان. زندگی‌ای که سروش یک لحظه هم به خاطرش ناراحت نیست و از این که تا به حال این‌طور نگشته از خودش و روزگاری که گذرانده خوشحال است.

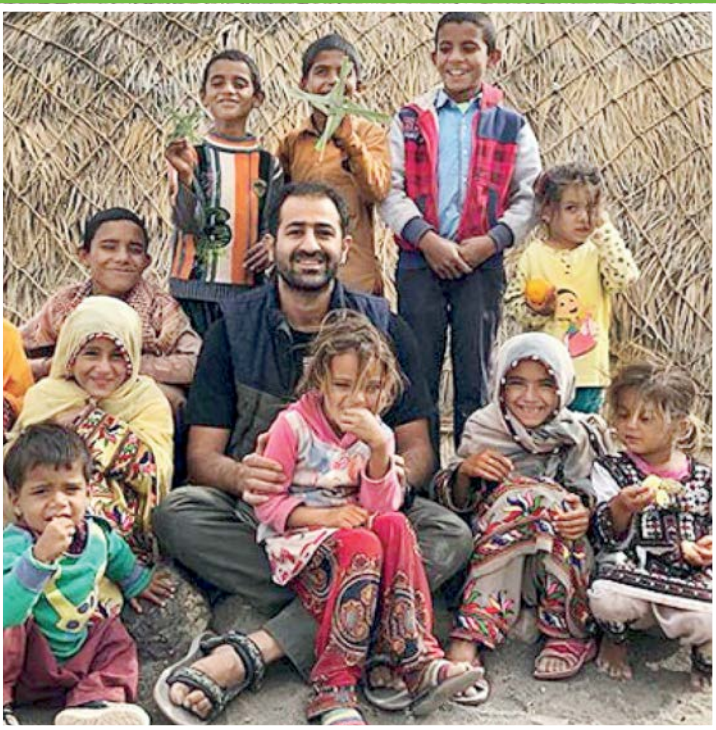

نیکوکاران برای رفع مشکلات بهداشتی و درمانی مناطق محروم جازموریان به میدان آمده‌اند

دستگاه‌های سونوگرافی، اپتومتری و تجهیزات اورژانسی است مواردی که باید در هر بیمارستانی وجود داشته باشد و بعد از پزشکان و متخصصان برای حضور در بیمارستان دعوت شود. به همین دلیل است که سروش اول‌ازهمه آمبولانس، دستگاه سونوگرافی و اپتومتری و تجهیزات اورژانس را تهیه کرد تا همه چیز برای حضور پزشکان متخصص آماده‌باشد.

شرایط برای پزشکان مهیاست

سروش می‌گوید مهم است پزشکان متخصص در ماه، چند روز در بیمارستان حضورداشته باشند و بیمارانشان را درمان کنند. او می‌گوید طرح‌های پزشکی که یک ماه و دو ماه انجام می‌شود و پزشکان متخصص فقط چند روز در منطقه محرومی حضور دارند، به درد منطقه‌ای که دو نفرشان در بیمارستان حضورداشته باشند، مانند فراخوانی در صفحه شخصی‌اش می‌دهد و از متخصصان می‌خواهد در ماه دو، سه روز را به بیمارستان او بیایند و بیماران را درمان کنند. فراخوانی که البته با استقبال زیادی از پزشکان متخصص مواجه شد و خیلی از آنها می‌خواهند در بیمارستان سروش فعالیت کنند. او برای حضور پزشکان برنامه‌ریزی کرده است تا هر هفته یکی، دو نفرشان در بیمارستان حضورداشته باشند، مانند روندی که در دیگر بیمارستان‌ها جریان دارد. او حتی برنامه‌ریزی کرده تا داروهایی را که پزشک متخصص برای درمان بیمارانش نیاز دارد، تهیه کند. او می‌گوید برخی پزشکان، داروهای خاصی را برای بیماران تجویز می‌کنند و از آنجا که در داروخانه‌های بیمارستانی یا شهرستان ممکن است داروی تجویزی آنها وجود نداشته باشد، صلواتیان فهرست داروها را از متخصصانی که قرار است در بیمارستان کار کنند، گرفته تا بیماران برای تهیه دارو به مشکل برنخورند. او می‌گوید که برنامه‌ریزی می‌کند تا پزشکان از بیمارستان او، حق پزشک بگیرند. سروش توضیح می‌دهد: «درست است که فعالیت متخصصان در بیمارستان ما، کاملاً داوطلبانه است، اما چند دلیل وجود دارد که اصرار داشتیم، تخصصانی که در بیمارستان حاضر می‌شوند، حق پزشک دریافت کنند،» بنا بر برنامه‌ریزی او قرار نیست بیماران پولی برای درمان خود بدهند، آنها دفترچه بیمه خود را می‌آورند و دارو، آزمایش و... در آن نوشته می‌شود. حق پزشکان از سوی بیمه‌ها پرداخت می‌شود. او می‌گوید این که مردم شهر، مراجعه به پزشک عادت‌شان بشود و منتظر این نشوند که گروهی برای درمان رایگان به منطقه آنها بیاید، مهم است از بین بردن این عادت و ایجاد تقاضا برای پیگیری درمان، دلیل مهمی است که سروش، تعیین کرده است تا پزشکان حق پزشک دریافت کنند. او البته می‌گوید که پزشکان می‌توانند حق پزشک خود را دریافت نکنند و به صندوقی که او برای تجهیز بیشتر بیمارستان، تهیه کرده است، بدهند.

نیکوکاران با اجرای طرح موج سلامتی در استان سیستان و بلوچستان تلاش می‌کنند شرایط بهداشت و درمان منطقه را بهبود بخشند

موج موج نیکوکاری، موج موج سلامتی

که دستگاه سونوگرافی و پزشک متخصص دارد، باید ۴۰۰ کیلومتر را پشت سر بگذارند. او می‌گوید زنان باردار فقط به ویتامین D که رایگان بین‌شان توزیع می‌شود، نیاز ندارند و امکانات دیگر، مانند پزشک متخصص، اتاق عمل و ماما هم می‌خواهند. او البته می‌گوید این نمونه کوچکی از محرومیت در این استان است.

دلیل تغییر برای یک تصمیم

سروش می‌گوید همیشه فکر می‌کرده ساخت بیمارستانی که پزشکی ندارد به درد نمی‌خورد و بنابراین به فکر ساخت بیمارستان نبوده است اما اتفاقی باعث می‌شود که نظرش عوض شود. بعد از مدت‌ها یک خانم دکتر به بیمارستان شهرستان فنوج می‌آید و مسئولیت این بیمارستان را قبول می‌کند. از همان روزهای اول، خانم دکتر به فکر تحول در این بیمارستان می‌افتد و بنابراین از سروش می‌خواهد کمک‌ش کند. سروش می‌گوید در روزهای اول فکر کرده مسئول جدید بیمارستانی می‌خواهد کاری انجام بدهد تا نظر مسئولان استانی را جلب کند و بعد از رسیدن به هدف، کار را رها کند و برود اما بعد به این نتیجه می‌رسد که مسئول جدید، با بقیه مسئولان پیش از این، متفاوت است و اتفاقاً دغدغه‌اش این است که شرایط بهداشت و درمان را در این شهرستان تقویت کند. همین می‌شود که سروش هم‌دست یازی به سمت مسئول جدید دراز می‌کند. سروش و مسئول جدید بیمارستان شروع به جذب نیروی جدید می‌کنند اما جذب نیرو برای بیمارستانی که تقریباً هیچ تجهیزات پزشکی ندارد، به چه کار می‌آید؟ بیمارستان نه کپسول اکسیژن دارد، نه دستگاه احیا، نه دستگاه سونوگرافی و نه حتی اپتومتری و نه حتی دراورژانس آن سرم و سوند دیده می‌شود. به همین علت است که سروش و دوستان خیرش، اولین کاری که می‌کنند خرید

مرد می‌دود درون ساختمان تک طبقه، کفکش جا می‌ماند توی راهروی ورودی. مرد اما بی‌توجه، شتابزده می‌دود به سمت یکی از اتاق‌ها، در را باز می‌کند و بعد و حش‌زده می‌دود به سمت اتاق دیگری. فریاد می‌زند، صدایش می‌پیچد توی راهرو و اتاق‌ها. صدای جیغ زن باردارش هنوز در گوشش است. کسی اما جز او صدای جیغ زن را نمی‌شنود. صدای جیغ در راهرو و اتاق‌های خالی از پزشک و تجهیزات می‌پیچد و به دنبال گوش شنوایی می‌گردد اما هیچ گوش شنوایی پیدا نمی‌شود. این داستان پیش از نیمی از مراکز درمانی و بیمارستان‌هایی است که در استان سیستان و بلوچستان ساخته می‌شود؛ ساختمان‌هایی که سهم‌شان از بهداشت و درمان تنها بنیاست و رنگ تجهیزات پزشکی را به خود هیچ‌گاه نمی‌بینند. شاید به خاطر همین است که سروش صلواتیان یک موج سلامتی در شهرستان ایران‌شهر استان سیستان و بلوچستان راه انداخته است تا این شهر را خالی از محرومیت و بیماری کند. یکی از نقاط مثبت در موج سلامتی او اما حضور پزشکان متخصص در این منطقه محروم است؛ موجی که قرار است همیشگی باشد، نیازی که همیشه در منطقه محروم احساس می‌شود و حالا در روزهای گروناپی، صلواتیان که همه نام او را با هشتک «جازموریان تنها نیست» می‌شناسند، مسئول پیگیری و عملی کردن این موج است.

لیلا شوقی

جامعه

از سه سال پیش که صلواتیان کار و زندگی‌اش را رها کرد و به منطقه جازموریان و بخش لاشار نیک‌شهر شهرستان ایران‌شهر رفت، همیشه همه از او می‌خواستند که برای مناطق محروم استان سیستان و بلوچستان، درمانگاه یا خانه بهداشت بسازد. او اما همیشه مقاومت می‌کرد و جواب رد به خبریانی که از او می‌خواستند تا کارهای بهداشتی و درمانی در مناطق انجام دهند، می‌داد. حالا اما بعد از گذشت این همه مدت، جواب نه او به یک‌باره تغییر و به بله تبدیل شده و حالا کمر همت بسته است تا بتواند دردی از محرومیت بهداشتی بخشی از استان را دوا کند. درمانی که البته از همان ابتدا اما و اگرهای زیادی داشت.

زیرساخت‌های بهداشتی که وجود ندارد

سروش می‌گوید ماجرای بهداشت در بخش‌های مختلف استان پهناور سیستان و بلوچستان از اساس مشکل دارد. از شرایط بد بخش‌های مختلف بهداشت و درمان در این استان می‌گوید؛ از این که یک ساختمان که تنها دیوار، در و چند تا پنجره دارد، می‌شود تمام سنگ‌بنای یک درمانگاه و حتی یک بیمارستان اما در دیوارها نمی‌تواند درد بیماران را مداوا کند. ساخت بیمارستان، درمانگاه و خانه بهداشت می‌تواند آسان باشد، درست شبیه به کارهایی که سروش قبلاً انجام داده است. او در این سه سال، هشت مدرسه ساخته است، ۱۰ پارک و سرویس بهداشتی راه‌اندازی کرده و حتی بین دانش‌آموزان و خانواده‌های نیازمند منطقه، ۲۰ هزار کیف مدرسه و بسته‌های تغذیه توزیع کرده است. اتفاق‌هایی که می‌توانست با ساخت سه تا چهار بیمارستان و مرکز درمانی هم انجام بگیرد و تمام شود. نکته اما اینجاست که سروش می‌گوید: «ساختمان خالی به چه درد می‌خورد؟ یک بیمارستان و مرکز درمانی، تجهیزات و پزشک می‌خواهد.» تجهیزات و پزشکی که وجود ندارد. صلواتیان از نبود پزشک و مخصوصاً پزشک متخصص در مراکز درمانی بخش‌های مختلف استان می‌گوید. از این که پزشکان متخصص تمایلی

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

#ترافیک_محدودیت

ناصری از تهران:

در نظر گرفتن محدودیت برای تردد سبب شده بسیاری از شهروندان در ترافیک عصرگاهی گرفتار شوند؛ البته این ترافیک به شب هم کشیده می‌شود. لطفاً مسؤولان برای حل این مشکل که سلامت روان شهروندان را تهدید می‌کند، چاره‌ای ببندیشند.

#پلنگ_دام

ادهم از هرمزگان:

در چند روز گذشته، خبر گرفتار شدن پلنگی در ارتفاعات بشارگرد و قطع دست آن، سبب ناراحتی خیلی از دوستداران محیط‌زیست شده است. بهتر نیست محیط‌زیست دام‌های اهالی مناطق کوهستانی را بیمه کند تا آنها از ترس حمله پلنگ، چنین دام‌های مرگباری کار نگذارند. محیط‌زیست باید برای رفع این مشکل اقدام کند.

#کرونا_اتوبوس

شاپکان از تهران:

رفت و آمد با ناوگان حمل و نقل عمومی، خطر ابتلا به کرونا را بیشتر می‌کند؛ چرا که رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی در قطارهای مترو و اتوبوس‌های شهری نشدنی است. از مسؤولان شهرداری تقاضا دارم تعداد اتوبوس و واگن مترو را بیشتر کنند.

#تهران_پارکینگ

گل محمدی از تهران:

این روزها که شهروندان از ترس کرونا بیشتر از خودروی شخصی استفاده می‌کنند، مشکل یافتن جای پارک بیشتر از گذشته شده است. چرا مدیران شهری به فکر افزایش پارکینگ‌های سطح شهر نیستند. البته بسیاری از پارکینگ‌ها نیز به دلیل نبود نظارت، قیمت‌های خارج از عرفی را در نظر گرفته‌اند. کاش مدیران شهری قدری به فکر مشکلات مردم باشند.

#غذادهی-حیوانات

خسروی از تهران:

ساکنان اطراف ارتفاعات مینی‌سی‌تی با مشکل سگ‌های بی‌صاحب روبه‌رو هستند. برخی تصور می‌کنند با ریختن آشغال گوشت برای این حیوانات در حق آنها لطف می‌کنند، اما غذایی دست‌ن تعداد این حیوانات را بیشتر می‌کند و سبب نزدیک‌تر شدن آنها به مناطق مسکونی می‌شود. به نظر می‌رسد حل این مشکل نیاز به برنامه فرهنگی دارد.

#زلزله_کرمانشاه

قنبری از کرمانشاه:

هنوز بسیاری از زلزله‌زدگان کرمانشاه در کانکس زندگی می‌کنند. قیمت مصالح ساختمانی افزایش یافته است، به همین دلیل شهروندان قادر به ساخت خانه جدید نیستند. مسؤولان درک درستی از شرایط مردم زلزله‌زده ندارند.